

Ὁ σαρδίνος εἶναι ἰχθύς συγγενεύων πρὸς τὴν ἀρίγγην καὶ τὸν ἐγκραυσίχολον (χαψί) ἀλιευομένους ἐπίσης ἀφθώως. Οὗτος ἔχει ῥύγχος ὀξύ, βραχέα νωτιαία καὶ ἐπιγαστρία πτερυγία τὸ σῶμα αὐτοῦ καλύπτεται ὑπὸ μεγάλων λεπῶν λεπῶν καὶ διαφανῶν ἢ ῥάχης εἶναι εὐθύγραμμος, κεκαμπυλωμένη κανονικῶς καὶ στίλβει ζωηρῶς. Ὁ σαρδίνος εἶναι συναγελαστικός, βιῶν κατὰ μεγάλας ἀγέλας· εἶναι ἰχθύς πελάγιος, ἀρσεσκόμενος εἰς τὰ βαθέα ὕδατα τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης ἐνθα πιθανώτατα καὶ ὠτοκεῖ, διότι οὐδέποτε συναντᾷ νεαρῶτατος παρὰ ταῖς ἀκταῖς. Καθ' ὠρισμένης ἐποχᾶς, ὅταν τὰ κατ' ἐπιφάνειαν ὕδατα θερμαίνονται ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐαρινῆς θερμοκρασίας, πλησιάζει εἰς τὴν παραλίαν. Ἐκλέγων δὲ τοὺς ἡσύχους ὄρμους, ἀναφαίνεται κατ' ἀγέλας ἀκριθμήτους διαρκούντος τοῦ θέρους. Μία ἐκ τῶν μάλλον ἀξιοσημειῶτων ἰδιοτήτων αὐτοῦ εἶναι ἡ ἄκρα εὐκισθησία· ὁ ἐλάχιστος κτύπος, ἡ ἐλάχιστη σύνθλιψις ἀρκεῖ νὰ τὸν θανατώσῃ· εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ ζῶν ἐν ἐνυδροτροφείῳ. Ἐθεωρεῖτο ἄλλοτε ὡς ἰχθύς ἐπιδημητικός, μεταβάλλων κατοικίαν παραλλήλως τῶν ἀκτῶν ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους. Ἄλιεῖς τινες παραδέχονται τοῦτο καὶ νῦν ἔτι, ἀλλ' εἶναι γνώμη πεπλανημένη. Πράγματι οἱ σαρδῖνοι προσέχονται ἐκ τοῦ πελάγους, καὶ μετὰ τὴν θερινὴν διαμονὴν ἐπνέρονται πάλιν εἰς τὸ πέλαγος, ὅπως ἐπνέλωσι βραδύτερον εὐρωστότεροι καὶ ἰσχυρότεροι, ἱκανοὶ νὰ ὑπομείνωσι ταπεινότερας θερμοκρασίας. Περὶ τὰ τέλη τοῦ χειμῶνος ἀλιεύεται σαρδίνος διπλασίονος μεγέθους τοῦ θερινοῦ σαρδίνου, ὅστις ἔνεκα τοῦ πάχους ἐτοιμάζεται μόνον ἀλίπατος. Ἡ ἡλικία τοῦ μικροῦ θερινοῦ σαρδίνου εἶναι δύσκολον νὰ καθορισθῇ διότι οὐδεὶς εἶδε τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, κατ' ἀναλογίαν ὅμως πρὸς τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς ἰχθύς ὑποτίθεται ὡς ἔχων ἡλικίαν ἐνὸς ἔτους. Ὅπως ὅποτε ὅμως δὲν εἶναι ἀκμαῖος, αἱ ὠθηκαὶ του δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀνεπτυγμέναι, δὲν ἔρχεται λοιπὸν πρὸς τὴν γῆν ἵνα τέξῃ, ὡς διῆχουρίζονται τινες, δὲν προσελκύεται ὑπὸ τῆς ἀφθονίας τῆς τροφῆς· τὰ ζωάρια δι' ὧν τρέφεται δὲν εἶναι ἀφθονώτερα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιδρομῆς τῶν σαρδίνων.

Ὁ σαρδίνος εἶναι παμφάγος· οὗτος τρώγει ζῶα καὶ φυτὰ μικροσκοπικὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἡ ἐξέτασις τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος δεικνύει τοῦτον κατὰ μὲν τὸ ἔαρ πλήρη μαλακοστράκων πελαγίων κατὰ δὲ τὸ θέρους εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ λείψανα ἐγχυματικῶν ζωύφιων καὶ φυτῶν ἐκ τῶν παρα ταῖς ἀκταῖς φουμένων. Πρὸς τούτοις ὁ σαρδίνος φαίνεται νηστεύων, συνηθέστατα ὁ στόμαχός του εἶναι κενὸς παντὸς τροφίμου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπήρειαν τῶν θαλασσίων βευσμάτων, τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν καὶ ἄλλας μετεωρολογικὰς

περιστάσεις ἐπὶ τῆς ἀφίξεως τῶν σαρδίνων παρὰ τὰς ἀκτάς, οὐδεμία ἀλληλουχία αἰτίου καὶ αἰτιατοῦ καταρθώθη ν' ἀποδειχθῇ. Ἀνομολογοῦμεν ἄγνοιαν ἐπὶ τούτου, ποθοῦμεν δ' ἐγκαρδίως νὰ ἐπιτύχωσιν αἱ ἐρευναι τοῦ Πουσέ, διότι μόνον ἡ Γαλλία ἐξήγαγε κατὰ τὸ 1880, ἔτος δυστυχέστερον παραγωγῆς, σαρδίνους ἀξίας ἄνω τῶν 29 ἑκατομμυρίων, ἐπομένως ἡ ἀκριθῆς γνωριμία τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς τοιοῦτου ἰχθύος, οὐτινος ἡ ἀφθονία εἶναι εὐεργέτημα, ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα οὐ μόνον τὴν ἐπιστήμην ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

N. X. ΔΗΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ἌΝΩ ΚΑΤΩ

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Ἡ μεγαλύτερα δημοσία βιβλιοθήκη τῆς Ἀγγλίας, ἥς ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται εἰς πάντας, εἶνε ἡ τοῦ Μάνττσεστερ περιέχουσα 172,490 τόμους. Οἱ 96,493 ἀποτελοῦσι τὸ τμήμα τῶν κατ' οἶκον δανειζομένων βιβλίων, οἱ δὲ 75,997 δίδονται μόνον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ πρὸς ἀνάγνωσιν. Ὡς κεντρικὸν κατὰ τὴν βιβλιοθήκῃς χρησιμεύει τὸ παλαιὸν δημομαρχειον ἔχει δὲ καὶ ἕξ ἄλλα παραρτήματα.

Δευτέρα βιβλιοθήκη εἶνε ἡ τοῦ Leeds, 134,218 τόμων. Τρίτη ἡ τοῦ Λίβερπουλ, 134,276 τόμων.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου ἔχει ὅλως διάφορον σκοπὸν καὶ διάφορον ὄργανισμὸν. Οὐδὲν βιβλίον δίδεται ἔξω πρὸς ἀνάγνωσιν, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ καταστήματος· ἐπαρκεῖ δὲ πρὸς τοῦτο παραχωρούμενον τὸ ἀπέραντον ἀναγνωστήριον τῆς περιλαμβάνον ὑπὲρ τοὺς 300 ἀναγνώστῃς ἐν πάσῃ ἀνάσει.

Ἡ αἴθουσα αὐτοῦ εἶνε θολωτὴ ἔχουσα ὕψος 106 ποδῶν καὶ διάμετρον 140. Ἐργεταὶ δηλαδὴ δευτέρα μετὰ τὸ Πάνθεον τῆς Ρώμης, ὑπολειπομένη κατὰ 2 1)2 πόδας ἐκείνου.

Ὅλα τὰ πλήρη βιβλίων ἀρμάρια αὐτῆς κατὰ σειρὰν τιθέμενα θὰ ἀπετέλουσι μῆκος 3 μιλίων μεθ' ὕψους 8 ποδῶν. Ἄν δὲ ἐτίθεντο ὄρθια τὸ ἐν πλησίον τοῦ ἄλλου τὰ βιβλία αὐτῆς, σχήματος ὀγδούτου κατὰ μέσον ὄρον, θὰ ἔφθανον εἰς ἑκτασιν 25 μιλίων, ἤτοι τριπλασίαν τῆς ἀποστάσεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη περιλαμβάνει πλέον τῶν 1,500,000 ἐντύπων βιβλίων, 50,000 γεωγραφικῶς χάρτας, 20,000 χειρόγραφα, 47,000 παλαιὰ ἔγγραφα παντοειδῆ, 10,000 σφραγίδας καὶ ἔκτυπα. Παύρους δ' ἑλληνικοῦς, λατινικοῦς καὶ κοπτικοῦς ὑπὲρ τοὺς 200. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων εἶνε καὶ ὁ πάπυρος, ἐφ' οὗ εὐρέθη γεγραμμένη ἡ περίφημος πραγματεία τοῦ Ἀριστοτέλους, περὶ ἧς τόσος γίνεται νῦν λόγος.

ΑΣΤΕΙΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον συνέβη ἐσχάτως εἰς τὸν διάσημον Γάλλον μελοποιὸν Μασσενὲ διατρίβοντα ἐν Βορδῶ χάριν τῆς παραστάσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Λαφόρης.

Ὁ Μασσενὲ κατόκησεν εἰς ἓν ἐκ τῶν πρώτων ξενοδοχείων τῆς πόλεως.

Μίαν ἡμέραν ὁ ὑπηρετὴς ἔρχεται καὶ τοῦ λέγει ὅτι μία γυναίκα τὸν ζητεῖ.

— Ἐ, καλὰ λοιπὸν ἄς ἔλθῃ, ἀπαντᾷ ὁ Μασσενέ.

Ὁ ὑπηρετὴς φεύγει καὶ ἔρχεται πάλιν νὰ εἰπῇ, ὅτι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον δὲν ἐπιτρέπεται οἱ κύριοι νὰ δέχωνται ἐπισκέψεις γυναικῶν εἰς τὰ δωμάτια των.

— Τί εἶν' αὐτὰ, ἀπαντᾷ ὁ Μασσενέ· ἄνθρωπος τῆς ἡλικίας μου, πάππος μὲ ἐγγόνια δὲν ἔμπορεῖ νὰ δεχθῇ ὅποιον θέλει ;

Ὁ ὑπηρετὴς τὸ λέγει ὅτι κανονισμὸς εἶνε ρητός.

Εἰς ἄκρον ὠργισμένος ὁ μουσικὸς καταβαίνει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ξενοδοχείου καὶ εὕρισκει μίαν..... ὑπηρετρίαν, ἡ ὁποία τοῦ ἔφερον ἓν γράμμα ἀπὸ τὰ ἀφεντικά τῆς.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Μασσενὲ ἠλλάξε ξενοδοχεῖον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ ΔΙ' ΑΜΑΣΗΣ

Ὁ πρίγκηψ Ροὰν ἐστοιχημάτισε μετὰ τοῦ πρίγκηπος Τορλόνια 250 εἰκοσόφραγκα ὅτι δύναται νὰ κατέλθῃ τὴν μεγάλην λιθίνην κλίμακα τοῦ Μοναχοῦ διὰ τεθρίππου ἀμάξης.

Ὁ Ροὰν ἐξετέλεσε τὸ στοίχημα τὴν 2αν ὥραν μετὰ τὰ μεσάνυχτα ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τῶν φίλων του.

Δὲν ἦτο δὲ εὐκόλον τὸ πρᾶγμα, διότι, ἂν ὠλισθαιεν εἰς ἓν τῶν ἵππων, καὶ ἄμαξα καὶ ἐπιβάτης θὰ κατασυνετριβόντο ἐπὶ τῶν πετρῶν.

ΒΡΟΧΗ ΕΞ ΑΙΜΑΤΟΣ

Βροχὴ ἐξ αἵματος ἔπεσεν εἰς ἓν ἰταλικὸν χωρίον. Καὶ πολλοὶ μὲν ἀναφέρονται μέχρι τοῦδε βροχαὶ αἱματόχροοι, προελθοῦσαι ἀπὸ διαφόρους ἐρυθράς ὕλας, ἄς οἱ σίφονες ἀνήρπασαν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀνέμιξαν μετὰ τῆς βροχῆς ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα. Ἄλλ' ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος βροχὴ εἶνε παράδοξος, πρωτοφανῆς καὶ ὅλως ἀνεξήγητος. Εἶνε ὅχι αἱματόχροος μόνον βροχὴ, ἀλλὰ πραγματικὴ βροχὴ αἵματος.

Συνέβη εἰς τὸ χωρίον Μισινιάδι 4 χιλιόμετρα μακρὰν τοῦ Ὀπίδου Μαμερτίου, καὶ συνέβη δις· τὴν πρώτην φορὰν εἰς τὰς 4 1)2 μ. μ. καὶ τὴν δευτέραν εἰς τὰς 5 τῆς 15 αὐγούστου 1890. Ἦτο λεπτὴ βροχὴ καθαροῦ αἵματος ἀποστίλθοντος, ἧτις ἐπορφύρωσε τοὺς ἀνθρώπους, τὰ λιθόστρωτα, τὰ δένδρα, τὰς ἀμπέλους, τὰ πάντα. Καὶ ἔτυχαν ἢ ἡμέρα νὰ εἶνε τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅλοι λοιπὸν κατεκυριεύθησαν ὑπὸ φόβου.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα, κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ φαινομένου, ἦτο ἄμαυρά ἀλλ' ἤρεμος. Ἡ πτώσις τῆς αἱματώδους βροχῆς ἠκολούθει τὴν διεύθυνσιν μαύρου συννέφου πορευομένου ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, εἰς ἔκτασιν δύο περιπὸν τετραγ. χιλιομέτρων.

Ἐπὶ τῷ παραδοξοτάτῳ αὐτῷ φαινομένῳ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῆς Μονκαλιέρης, λαβὼν τὴν περιγραφὴν τοῦ πράγματος, ἐξέφρασεν ἐνδοιασμοὺς περὶ τῆς ἀληθείας. Τότε ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Ὀπίδου Μαμερτίου τῷ ἀπέστειλε πληθὺν ἄλλων λεπτομερειῶν, ἐν αἷς καὶ ἀποτελέσματα τῆς ἐν Ρώμῃ γενομένης χημικῆς ἐξετάσεως εἶνε τὰ ἑξῆς : Μία τῶν σταγόνων τούτων ἐκτεθεῖσα εἰς τὴν θερμότητα λεπίδος πεπυρωμένης,

ἐξογκώθη καὶ ἀνέδωκεν ὁσμὴν καιομένου κέρατος· εἶτα ἀνεφλέχθη, ἀπέμεινε δὲ τέλος κιτρίνη ρυπαρὰ στάκτῃ ἐμπεριέχουσα σιδήρον καὶ κρύσταλλα αἱματίνης. Διὰ τοῦ μικροσκοπίου παρατηρήθησαν καὶ αἰμοσφαιρίδια, καὶ ἐγνώσθη ὅτι τὸ πεσοῦν αἶμα ἀνήκει εἰς πτηνά.

Τώρα, πὼς εὕρεθη τὸ αἶμα τῶν πτηνῶν αὐτῶν ; Ὑποτίθεται ὅτι ἀγέλη ἀποδημικῶν πτηνῶν ἐμπεσοῦσα εἰς δίνην ἀνεμοστροβίλου ἐδλάθη, καὶ τὰ πτηνὰ πολυειδῶς τραυματισθέντα αἱματώθησαν. Ἀλλὰ πὼς ἦτο πάλιν δυνατόν ἐκ τοῦ αἵματός των νὰ πληρωθῇ ἔκτασις δύο ὄλων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων; Καὶ ἀφ' ἑτέρου τόσα πτηνὰ οἰκτρῶς μωλωπισθέντα δὲν θὰ κατέπιπτον εἰς τὸ ἔδαφος νεκρά ; Ἡ υπόθεσις οὐδὲν ἔχει τὸ βέβαιον. Καὶ τὸ φαινόμενον τῆς ἐξ αἵματος βροχῆς τοῦ Μισινιάδι ἀπομένει ἔτι μυστηριώδες καὶ ἀνεξήγητον ἐπιστημονικὸν πρόβλημα.

ΑΙ ΜΟΥΜΙΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ὅχι πλέον κόνις καὶ τέφρα τὰ σώματα τῶν νεκρῶν ! Ἴδου ὅτι δύναται νὰ διαιωίζωνται καθιστάμενα μουμιαί, καὶ ὅχι ὡς αἱ ἀρχαῖαι αἰγυπτιακαὶ, ἀλλὰ μουμιαὶ ἀσυγκρίτως ἐντελεστεραι, μουμιαὶ μεταλλιναὶ ἔξωθεν.

Ὁ δόκτωρ Βαριῶ, εἰς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἱατρῶν τῶν Παρισινῶν νοσοκομείων, διὰ τῆς χρήσεως τῶν γαλθανοπλαστικῶν σκευασιῶν, ἐφεῦρε τρόπον ὅπως συντηρῆ ἄφθαρτα τῶν νεκρῶν τὰ σώματα. Ὁξειδώνει διὰ μετάλλου ὀλόκληρον τὸ σῶμα· τὸ περιβάλλει διὰ περικαλύμματος ἐξ ὀρειγάλκου, χαλκοῦ, νικελίου, χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, κατὰ τὰς διαθέσεις καὶ τὸν πλοῦτον τοῦ θανόντος ἢ τῶν συγγενῶν του, καὶ τὸ παραδίδει ἔπειτα εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ θανόντος δύνασθε νὰ διακρίνετε ἐν πάσαις αὐτῶν ταῖς λεπτομερείαις, διότι ὁ περιβάλλον ἔξωθεν τὸ σῶμα μεταλλικὸς φλοιὸς θὰ προσαρμύζεται ἐντελεστάτα ἐπὶ τοῦ δέρματος.

ΚΑΛΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Εἰς ἐσπερινὴν συναναστροφὴν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας εἶχε προσκληθῆ καὶ νεαρός τις λόρδος διὰ πρώτην φορὰν, πρὸς ἓν ὁ πρίγκηψ ἔφερετο μετ' ἰδιαίτερας φιλοφροσύνης.

Ὁ νεανίας θραυσθεὶς ἐκ τῆς τοιαύτης εὐμενείας ἐκαυχῆθη εἰς τινὰς τῶν ἄλλων κεκλημένων, ὅτι ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸν πρίγκηπα νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ. Αὐτοὶ ἐγέλασαν διὰ τὸ τόλμημα καὶ ἐστοιχημάτισαν.

Ὅτε λοιπὸν κατόπιν μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ σφαιριστηρίου, ὅπου ἦτο καὶ τὸ κυλικεῖον, ὁ νεανίας λέγει μεγάλφωνος πρὸς τὸν πρίγκηπα :

— Νὰ σοῦ πῶ, κάμε μου τὴν χάριν νὰ μοῦ δώσῃς ἓνα πούντζ.

Οἱ παριστάμενοι ἔμειναν ὡς κεραυνόπληκτοι. Ὁ δὲ πρίγκηψ μειδιῶν ἐσήμανε τὸν κυδωνίσκον καὶ εἰς τὸν ἐμφανισθέντα ὑπηρετὴν λέγει :

— Φέρε εἰς τὸν κύριον.... τὴν ἄμαξάν του.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἀμερικανικὴ τις ἑφημερὶς ἐδημοσίευσεν τὴν ἑξῆς εἰδήσιν: «Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπανορθοῦντες τὴν χθεσινὴν εἰδήσιν ἀναγράφομεν ὅτι ὁ ταγματάρχης κ. Τζῶν Ἀδερσον δὲν ἀπέθανε, ἀλλὰ μόνον ἐνεμψέθη».